

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی امکانات معلولین در فضای شهری در دو منطقه برخوردار (خیابان احمدآباد) و کم برخوردار (خیابان طبرسی)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، محیط زیست و کشاورزی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد گنجعلی خسروشاهی - مربی گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، ایران

زهره مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی، گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، ایران

زینب رحمتی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی، گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

همه انسانها از لحاظ جسمی باهم برابر نیستند. گاهی ناتوانیهای مقطعی و یا دائمی، دامنگیر آنها میشود و نحوه استفاده آنها از امکانات و خدمات تأثیر میگذارد. خدماترسانی به عموم مردم بدون توجه به ناتوانیهای اینگونه افراد، موجب عدم حضور آنها در جامعه و منزوی شدن آنان خواهد بود. کودکان، خانمهای باردار، سالمندان و معلولان در این گروه قرار میگیرند. از این بین معلولان همانند اکثریت عادی نبوده و در نتیجه از تواناییهای مشابه سایرین محروم هستند. معلولان جسمی حرکتی برای راه رفتن و استفاده از خدمات، ناگزیر به استفاده از وسایل کمک حرکتی میباشند که بهره مندی از امکانات را سخت مینماید. متأسفانه مشکلات طراحی و اجرای بعضی معابر و مناطق شهری کشور آنقدر جدی است که به نظر میرسد طراحی آنها کاملاً غیر انسانگرا بوده و فعالیت در این معابر و مناطق حتی برای استفاده افراد سالم نیز مشکل آفرین است. هدف از این پژوهش مقایسه تطبیقی امکانات معلولین در فضای شهری در دو منطقه برخوردار (خیابان احمدآباد) و کم برخوردار (خیابان طبرسی) هست که هر دو خیابان دارای کاربریهای مقیاس شهری و فرا شهری که به دنبال پی بردن به مشکلات و نارسایی های موجود است. روش پژوهش، توصیفی- تحلیلی است. اطلاعات از طریق اسناد و پرسشنامه گردآوری شده است و در تحلیل اطلاعات بیشتر از روشهای تحلیل کمی و کیفی و تکنیکهای SPSS و از نرم افزار GIS در تهیه نقشه استفاده شده است. یافته های پژوهش بیانگر آن است با آنکه خیابان احمدآباد به عنوان منطقه برخوردار یکی از مراکز اصلی خدماتی، درمانی و اداری در شهر مشهد میباشد اما بیشتر فضاهای مربوط در این خیابان برای رفت و آمد معلولان جسمی مناسب نیستند و خیابان طبرسی که یکی از خیابانهای اصلی شهر مشهد از نظری کاربری فرا شهری (حرم مطهر رضوی) اما به عنوان یک منطقه کم برخوردار میباشد. همچنین در هیچ یک از ادارات و ساختمانهای دولتی در این دو منطقه تجهیزات خاصی برای معلولان فراهم نشده است و مجموع این عوامل، فضای آشفته، ناسالم و فاقد ایمنی و راحتی را جهت گروه های مختلف اجتماعی به ویژه معلولین در این فضاها ایجاد کرده است که این وضعیت نامطلوب نیازمند یک برنامه ریزی دقیق و منسجم به منظور بهبود وضع موجود و افزایش ایمنی و راحتی و در نتیجه ایجاد محیط اجتماعی سرزنده و شاد با حضور معلولین میباشد.

کلمات کلیدی:

مناسب سازی فضای شهری - معلولین - خیابان احمدآباد مشهد - خیابان طبرسی مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1170337>

